अहर्नो अद्य सुविते दधातु। मूलं नक्षत्रमिति यद्वदन्ति। पराचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि। शिवं पृजायै शिवमस्तु मह्यं। या दिव्याआपः पयसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उतपार्थिवीर्य्याः। यासामषाढा अनुयन्ति कामं। ता न आपः शꣳस्योना भवन्तु। याश्च कूप्यायाश्च नाद्याः समुद्रियाः। याश्च वैशन्तीरुतप्रासचीर्याः॥ ३॥

यासामषाढा मधु भक्षयन्ति। ता न आपः शꣳस्योना भवन्तु। तं नो विश्वे उपशृण्वन्तु देवाः। तदषाढा अभिसंयन्तु यज्ञं। तन्नक्षत्रं प्रथतां पशुभ्यः। कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय कल्पतां। शुभ्राः कन्या युवतयः सुपेशसः। कर्म्मकृतः सुकृतो वीर्य्यावतीः। विश्वान् देवान् हविषा वर्द्धयन्तीः। अषाढाः काममुपयान्तु यज्ञं॥ ४॥

यस्मिन् ब्रह्माभ्यजयत् सर्व्वमेतत्। अमुञ्च लोकमिदमूच सर्व्वं। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विजित्य। श्रियं दधात्वहृणीयमानं। उभौ लोकौ ब्रह्मणा संजितेमौ। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विचष्टां। तस्मिन्वयं पृतनाः संजयेम। तं नो देवासो अनुजानन्तु कामं। शृण्वन्ति श्रोणामृतस्य गोपां। पुण्यामस्या उपशृणोमि वाचं॥ ५॥

महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्यां। प्रतीचीमेनाꣳ हवि-